

Ο Φλωρίνης Θεόκλητος αποχαιρετά με Εγκύκλιό του κλήρο και λαό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

Αποχαιρετιστήρια Εγκύκλιο προς τον ιερό κλήρο και τον λαό της Ιεράς [Μητροπόλεως Φλωρίνης](#), Πρεσπών και Εορδαίας απέστειλε ο [Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος](#) καθώς την ερχόμενη Κυριακή, 1η Οκτωβρίου, τίθεται σε ισχύ η [παραίτηση την οποία είχε υποβάλει τον Αύγουστο](#) προς τον Αρχιεπίσκοπο και τη ΔΙΣ, η οποία και έγινε δεκτή.

Γραφείο ρεπορτάζ ope.gr

Χθες, Πέμπτη 28 Σεπτεμβρίου 2023, ο **Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος** συγκάλεσε την τελευταία Ιερατική Σύναξη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Φλωρίνης αποχαιρετώντας τους κληρικούς, πολλούς εκ των οποίων εισήγαγε στο μυστήριο

της Ιερωσύνης.

Ο Ιεράρχης ο οποίος παρέμεινε στη διακονία της Τοπικής Εκκλησίας επί **56 συναπτά έτη**, τα τελευταία 22 μάλιστα ως Ποιμενάρχης της, διαδεχόμενος μια μεγάλη μορφή της Εκκλησίας της Ελλάδος, τον **αοίδιμο Μητροπολίτη Φλωρίνης Αυγουστίνο Καντιώτη**, με τον τρόπο αυτό στέλνει μήνυμα ενότητας για τη συνέχιση του έργου στις ακριτικές περιοχές της Μητροπολιτικής περιφέρειάς του.

“Ποθώ να συγχωρήσω τους πάντας, αλλά και ζητώ συγγνώμη από τους πάντας”

Ο Σεβασμιώτατος κάνει τον δικό του απολογισμό για τα χρόνια της παραμονής του στη Φλώρινα και τονίζει ότι η απόφασή του για να παραιτηθεί ήρθε μετά από μεγάλη προσευχή.

“Σίγουρα στα χρόνια αυτά της ποιμαντορίας μου έγιναν και λάθη, δημιουργήθηκαν παραπικρασμοί, πόνοι, θλίψεις, διχοστασίες, παρετηρήθησαν ελλείψεις. Τούτη την ιερή ώρα δεν επιθυμώ να δικάσω η να αναζητήσω τον φταίχτη. Τούτη την φοβερή για την ταπεινότητά μου στιγμή το μόνο που ποθώ είναι να συγχωρήσω τους πάντας, αλλά και να ζητήσω συγγνώμη από τους πάντας. Γι’ αυτό ζητώ από όλους σας συγχώρεση, για τις ελλείψεις και τα σφάλματά μου, όπως παρέχω και σε όλους σας συγχώρεση μέσα από την καρδιά μου. Άλλωστε σε όλη μου την πορεία μέσα στην Εκκλησία αυτό προσπάθησα να εμπνεύσω: Ακατάκριτο-Συγχώρεση-Αγάπη. Γι’ αυτό το τρίπτυχο, σας παρακαλώ, να εργαστείτε πνευματικώς, ούτως ώστε να το

λάβετε ως δωρεά εκ του Θεού”, αναφέρει.

“Να υποδεχθούμε το νέο μας Επίσκοπο με αγάπη και σεβασμό”

Στις 9 Οκτωβρίου η Ιεραρχία θα εκλέξει τον διάδοχο του Μητροπολίτη κ. Θεοκλήτου με τον ίδιο να ζητά από τον κλήρο και τον λαό να υποδεχθούν το νέο τους Επίσκοπο με αγάπη και σεβασμό.

“Σας παρακαλώ, το νέο μας επίσκοπο, τον οποίον η Εκκλησία μας θα εκλέξει και θα αποστείλει, να υποδεχθούμε, με αγάπη και σεβασμό αποδίδοντάς του την τιμή, την οποία όρισαν οι κανόνες των Αγίων Πατέρων. Αυτός θα είναι πλέον το ορατό σημείο της εν Χριστώ ενότητός μας. Αυτός θα είναι ο νέος πατέρας και ποιμένας μας, ο κυβερνήτης της τοπικής Εκκλησίας μας”, σημειώνει.

“Είναι τιμή και όχι ποινή να είμαστε Έλληνες Ακρίτες Μακεδόνες”

Ο Σεβασμιώτατος κ. Θεόκλητος παροτρύνει επίσης τους κατοίκους της ακριτικής περιοχής, από την οποία μάλιστα η Εκκλησία έστειλες πολλές φορές τον παλμό της Μακεδονίας, να παραμείνουν πιστοί στην πατρίδα και να αγωνιστούν, ως γνήσιοι Έλληνες Μακεδόνες, για τα δίκαια του τόπου τους.

“Επίσης, σας παρακαλώ, να μέινετε πιστοί και αφοσιωμένοι στην γαλανόλευκη πατρίδα μας, την Ελλάδα, στην γλυκυτάτη Μακεδονία μας, στον αιματοβαμμένο τόπο μας. Κλείστε τα αυτιά σας σε κάθε είδους προπαγάνδα και ανοίξτε την καρδιά σας μόνον στον Χριστό και στην Ελλάδα. Παράλληλα, διεκδικείστε ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας. Ως ακρίτες της πατρίδος απαιτείστε τα δίκαιά σας. Δεν είμαστε δευτέρας κατηγορίας Έλληνες. Είμαστε Έλληνες Ακρίτες Μακεδόνες και αυτό είναι τιμή και όχι ποινή”.

Ολόκληρη η αποχαιρετιστήρια Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου:

Άδελφοί μου, παιδιά μου πνευματικά.

Με βαθύτατη συγκίνηση, μέ πνευματική χαρά και μέ εὐγνωμοσύνη στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ, σᾶς ἀπευθύνω τὴν τελευταία ποιμαντική ἐγκύκλιό μου. Ὅπως γνωρίζετε, κατέθεσα τὴν παραίτησή μου ἀπὸ τὰ ποιμαντικά καθήκοντά μου, στὴν Ἱερά Σύνοδο, ἡ ὁποία ἔγινε ἀποδεκτή καί ἔτσι ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἀποσύρομαι ἐκ τῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων μου στὴν Ἱερά ἡσυχία τοῦ κελλιοῦ μου.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τὴν ἀπόφασή μου αὕτῃ ἔλαβα μετὰ ἀπὸ πολύμηνο ἐκτενῆ προσευχή. Συνηθίζω πρὶν ἀπὸ σημαντικές ἀποφάσεις τῆς ζωῆς μου νὰ προσεύχομαι στὸν Κύριο νὰ δείξει τό θέλημά Του. Τοῦτο ἔγινε καί τώρα. Προσευχήθηκα πολύ, μέ

άγωνία και πόνο πολλές φορές. Δεν είναι εύκολο ο πατέρας να αποχωρίζεται τα τέκνα, ούτε ο ποιμένας το ποίμνιο. Ο σύνδεσμος βαθύς, ή σχέση ιερή, ή αγάπη αγία. Όμως έβλεπα τό γήρας να μέ κυκλώνει και να μου στερεΐ τή δυνατότητα να διακονώ τό ποίμνιο. Ένιωθα τίς σωματικές δυνάμεις μου να μέ έγκαταλείπουν. Έφτασα στό σημείο να μή μπορώ να λειτουργώ. Η ευθύνη μου έναντι του Θεού, πού μέ κατέστησε ποιμένα σας, αλλά και έναντί σας, βάρυνε πολύ στήν καρδιά μου. Η σκέψη ότι μέ τήν παραμονή μου στον θρόνο ίσως να άδικοΰσα τήν τοπική μας Έκκλησία μέ συνέθλιβε. Γι' αυτό, τήν άγωνία μετέβαλα σέ προσευχή και τόν πόνο σέ έμπιστοσύνη πρός τόν Κύριο. Και ο Κύριος μου άπάντησε. Μέ διαφόρους τρόπους μου υπέδειξε τήν όδό, τήν όποία όφείλω να βαδίσω από έδω και στό έξής. Τότε είπα καθ' έαυτόν: «τά κατ' έμέ τέλος έχει». Μέ χαρά δέχτηκα τό θέλημά Του, μέ ειρήνη και μέ αγαθή συνείδηση υπέγραψα τήν παραίτησή μου, δοξολογικά και ευχαριστιακά ζω τά θαυμάσιά Του.

«Ευλόγει ή ψυχή μου τόν Κύριον» (Ψαλμός ρβ').

«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ένεκεν».

«Εΐη τό όνομα Κυρίου ευλογημένον» (Ίώβ α' 21).

Στήν τελευταία δι' έγκυκλίου επικοινωνία μας επιθυμώ να άνοιξω τήν καρδιά μου και να σας φανερώσω πράγματα τά όποια τήν συνεχουν.

Θέλω να σας έξομολογηθώ, αγαπητοί μου Φλωρινιώτες, Πρεσπιώτες, Άμυνταιώτες και Πτολεμαϊδεΐς, ότι στά πενήντα έξι χρόνια πού ο Κύριος μέ άξίωσε να σας διακονώ, τόσο ως πρωτοσύγκελλος τής Μητροπόλεως, όσο και ως επίσκοπός σας, σας άγάπησα υπερβαλλόντως. Γι' αυτό και σας διακόνησα μέ πιστότητα, αυταπάρνηση και αυτοθυσία. Έσεΐς γίνατε ή οίκογένειά μου, έσεΐς τά παιδιά και οί άδελφοί μου, έσεΐς τό κατά Θεόν καύχημά μου. Σπανίως άπουσίασα από τή Μητρόπολη και τοΰτο γιατί δεν ήθελα να σας άποχωρισθώ, έστω και προσωρινά. Τούς περισσότερους σας άναγνωρίζω από τά πρόσωπα, σας προσφωνώ μέ τά όνόματά σας, παραβρέθηκα στίς χαρές και στίς λύπες σας, συμμετείχα στους άγώνες σας, συνέπασχα μέ τίς άγωνίες σας. Περιόδευσα πλειστάκις τίς ένορίες μας, έσπειρα άφειδώς τόν λόγο του Θεού στίς καρδιές σας, άκουσα άμέτρητες ώρες, μέ πατρική αγάπη και κατανόηση, τίς άμαρτίες σας, λειτούργησα άπειρες φορές στά Θυσιαστήρια τών Ναών τών ένοριών μας, πολλές φορές μέ επικίνδυνες συνθήκες, μέ χιόνια πολλά, μέ κρύο πού ξεπερνούσε τούς -25°C, σέ δρόμους επικίνδυνους, πεζοπορώντας ώρες πολλές, μέσα στον καύσωνα και στό ψύχος, άπειλούμενος από άγρια ζωά.

Αλλά και σαν επίσκοπός σας, δεν άλλαξα ούτε τόν τρόπο ζωής μου, ούτε και τόν τρόπο διακονίας μου. Περιόδευσα πλειστάκις τήν Μητρόπολή μας, από Πρεσπών, έως Γραμματικών και από Νίκης, έως Μαυροπηγής, άξιώθηκα από τόν Θεό να

τελέσω δεκάδες κουρές καὶ χειροτονίες ἀξίων μοναχῶν καὶ κληρικῶν, θέσαμε θεμελίους λίθους σέ Ἱερούς Ναούς καί Μοναστήρια, τούς ὁποίους καί ἐγκαινιάσαμε, ἐκ βάθρων ἀνακαινίσαμε τό Μητροπολιτικό Μέγαρο, τίς Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις, τό Ἐκκλησιαστικό Γηροκομεῖο, δημιουργήσαμε δομές γιά τή νεότητα, τήν οἰκογένεια, τίς κακοποιημένες γυναῖκες.

«Ἀργυρίου ἢ χρυσίου οὐκ ἐπεθύμησα» (Πρξ. 20,33). Φτωχός εἰσῆλθα στό εὐλογημένο ράσο, ἀμπτωχος ἀναχωρῶ ἀπό τή δημοσία δράση.

«Ὅλα γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ». Αὐτό ἦταν τό σύνθημά μας. Τό σύνθημα μέ τό ὁποῖο μᾶς γαλούχησε ὁ κοινός πνευματικός πατέρας μας, ὁ ἅγιος ἐπίσκοπός μας Αὐγουστῖνος, στὸν ὁποῖο μετὰ Θεόν ὀφείλω τά πάντα, καί στοῦ ὁποίου τόν βαρὺ κόπο εἰσῆλθα, ἐδῶ στήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Μέ αὐτό τό σύνθημα πορευτήκαμε, τόσο ἐγώ, ὅσο καί οἱ πολῦτιμοι συνεργάτες μου, κληρικοί καί λαϊκοί, τούς ὁποίους καί ἀπό αὐτή τή θέση θερμά τούς εὐχαριστῶ καί πατρικά εὐλογῶ. Καί μέ αὐτό τό σύνθημα ἐργαστήκαμε καί συνεργαστήκαμε τά εἰκοσιτέσσερα αὐτά χρόνια.

Σίγουρα στά χρόνια αὐτά τῆς ποιμαντορίας μου ἔγιναν καί λάθη, δημιουργήθησαν παραπικρασμοί, πόνοι, θλίψεις, διχοστασίες, παρετηρήθησαν ἐλλείψεις. Τούτη τήν ἱερή ὥρα δέν ἐπιθυμῶ νά δικάσω ἢ νά ἀναζητήσω τόν φταίχτη. Τούτη τήν φοβερή γιά τήν ταπεινότητά μου στιγμή τό μόνο πού ποθῶ εἶναι νά συγχωρήσω τούς πάντας, ἀλλά καί νά ζητήσω συγγνώμη ἀπό τούς πάντας. Γι' αὐτό ζητῶ ἀπό ὅλους σας συγχώρεση, γιά τίς ἐλλείψεις καί τά σφάλματά μου, ὅπως παρέχω καί σέ ὅλους σας συγχώρεση μέσα ἀπό τήν καρδιά μου. Ἄλλωστε σέ ὅλη μου τήν πορεία μέσα στήν Ἐκκλησία αὐτό προσπάθησα νά ἐμπνεύσω: Ἀκατάκριτο-Συγχώρεση-Ἀγάπη. Γι' αὐτό τό τρίπτυχο, σᾶς παρακαλῶ, νά ἐργαστεῖτε πνευματικῶς, οὕτως ὥστε νά τό λάβετε ὡς δωρεά ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Ἐργάστηκα ἐπίσης ἔμπονα καί γιά τή διατήρηση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητός μας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι στή Μητρόπολή μας ἀρκετές φορές δοκιμάστηκε ἡ ἐκκλησιαστική ἐνότητά μας. Σᾶς ὁμολογῶ ὅτι γιά νά διατηρηθεῖ αὐτή ἡ ἐνότητά μας καί ἀμέτρητες ὥρες προσευχήθηκα καί πολύ ὑπομονή ἔκανα καί ταπεινώθηκα καί πόνεσα καί ἔκλαψα. Δοξασμένο νά εἶναι τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μας, διότι, παρ' ὅτι διήλθαμε διά πυρός καί ὕδατος πάντοτε μᾶς ἐξήγαγε εἰς ἀναψυχήν. Ἀναχωρώντας ἐκ τοῦ θρόνου, σᾶς παρακαλῶ θερμά ὅλους, νά διατηρήσετε τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Μείνετε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὀρθοτομοῦντες. «Σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί, μου, στό ὄνομα καί ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά εἴστε ὅλοι ὁμόφωνοι καί νά λέγετε, σάν ἀπό μιά καρδιά, τήν ἴδια ὁμολογία τῇ πίστεως καί νά μὴν ὑπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα καί διαιρέσεις, ἀλλά νά εἴστε συγκρατημένοι, κατηρτισμένοι καί ἐνωμένοι μεταξύ σας, μέ τό ἴδιο φρόνημα καί τήν ἴδια γνώμη» (Α' Κορ. 1,10).

Στό πλαίσιο αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, τό νέο μας ἐπίσκοπο, τόν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία μας θά ἐκλέξει καί θά ἀποστείλει, νά ὑποδεχθοῦμε, μέ ἀγάπη καί σεβασμό ἀποδίδοντάς του τήν τιμή, τήν ὁποία ὄρισαν οἱ κανόνες τῶν Ἁγίων Πατέρων. Αὐτός θά εἶναι πλέον τό ὁρατό σημεῖο τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητός μας. Αὐτός θά εἶναι ὁ νέος πατέρας καί ποιμένας μας, ὁ κυβερνήτης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπίσης, σᾶς παρακαλῶ, νά μείνετε πιστοί καί ἀφοσιωμένοι στήν γαλανόλευκη πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα, στήν γλυκυτάτη Μακεδονία μας, στόν αἵματοβαμμένο τόπο μας. Κλεῖστε τά αὐτιά σας σέ κάθε εἰδους προπαγάνδα καί ἀνοίξτε τήν καρδιά σας μόνον στόν Χριστό καί στήν Ἑλλάδα. Παράλληλα, διεκδικεῖστε ἕνα καλύτερο μέλλον γιά τά παιδιά μας. Ὡς ἀκρίτες τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖστε τά δίκαιά σας. Δέν εἴμαστε δευτέρας κατηγορίας Ἕλληνες. Εἴμαστε Ἕλληνες Ἀκρίτες Μακεδόνες καί αὐτό εἶναι τιμή καί ὄχι ποινή.

Ἀδελφοί μου, παιδιά μου πνευματικά,

Καθώς οἱ ἡμέρες τῆς διαποιμάνσεως τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὑπό τῆς ταπεινότητός μου, ἐξαντλοῦνται στρέφω τήν σκέψη μου πρός τό παρελθόν μέ εὐχαριστία στόν Θεό, στό παρόν μέ δοξολογία καί στό μέλλον μέ ἐλπίδα πρός Αὐτόν. Σέ Αὐτόν πού ἀπό τή νεότητά μου μέ κάλεσε στή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου. Σέ Αὐτόν, ὁ Ὅποιος μοῦ χάρισε ὁδηγό ἀπλανῆ, καὶ μέ κατέστησε ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου, οἰκονόμο τῶν Μυστηρίων Του, ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας Του. Σέ αὐτόν πού εἶναι τό πᾶν τῆς ζωῆς μου. Σέ Αὐτόν, στόν Ὅποιον πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνσεις, ἕως τῆς τελευταίας πνοῆς μου.

Καί μετά τόν Θεό στρέφω τήν σκέψη μου σέ αὐτόν πού ἔγινε τό ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μου, στόν ἀείμνηστο κοινό Πατέρα καί Γέροντά μας, Μητροπολίτη κυρό Αὐγουστῖνο. Νοερῶς τοῦ βάζω μετάνοια καί τοῦ καταθέτω τήν ἰσόβια

εὐγνωμοσύνη μου, ἐκεῖ στόν παράδεισο, στόν ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶναι. Τόν παρακαλῶ νά δέεται ὑπέρ τοῦ πληρώματος τῆς Μητροπόλεως πού τόσο ἀγάπησε, τοῦ ταπεινοῦ ἀμέσου διαδόχου του, ἀλλά καί τοῦ νέου ἐπισκόπου πού θά ἔρθει.

Στρέφω, τέλος, τήν σκέψη μου καί πρός ἐσᾶς, τόν ἱερό κλῆρο, τίς μοναστικές καί ἱεραποστολικές Ἀδελφότητες, τούς ἔντιμους ἄρχοντες καί τόν πιστό καί εὐσεβῆ λαό τῆς Μητροπόλεώς μας μέ αἰσθήματα βαθιάς εὐχαριστίας καί πατρικῆς ἀγάπης. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά ὅλους σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί χωρίς ἐσᾶς δέν θά γινόταν τό ἔργο, τό ὁποῖο – Χάριτι Θεοῦ – ἐπιτελέσαμε στή Μητρόπολή μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν εὐσέβειά σας, τήν ἐκκλησιαστική ποιότητά σας, τό γενναῖο φρόνημά σας, τό ἐλληνορθόδοξο ἥθος σας, τήν εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρος σας, τή σεμνότητα τῶν τρόπων σας, τήν ἐντιμότητα τῶν λόγων σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μέ κάνατε νά χαρῶ γιά τήν, κατά Χριστόν, πρόοδο σας, νά καυχηθῶ γιά τό φρόνημά σας, νά δακρύσω μέ τήν ἐπιτυχῆ ἔκβαση τῶν ἀγώνων σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μέ ἀγαπήσατε ἀληθινά, μέ σεβαστήκατε υἱικά, μέ τιμήσατε ἐγκάρδια, μοῦ ἀποδώσατε, παρά τήν ἀναξιότητά μου, τήν ὀφειλομένη τιμή.

Ταπεινά, σᾶς ὑπόσχομαι, ὅτι κανέναν δέν θά λησμονήσω στίς προσευχές μου. Εἶστε ἡ πνευματική οἰκογένειά μου καί αὐτό δέν θά ἀλλάξει ποτέ.

Ἄλλωστε, θά σᾶς περιμένω πάντα στό τόπο πού διαμένω ἐδῶ καί εἴκοσι χρόνια, στό κελλάκι μου, πού βρίσκεται δίπλα ἀπό τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἀγίας Μακρίνας. Ὅσο οἱ σωματικές δυνάμεις μου τό ἐπιτρέπουν, ἡ πόρτα μου θα εἶναι πάντοτε ἀνοιχτή γιά ὅλους σας. Θά χαίρομαι νά σᾶς βλέπω, νά σᾶς ἀκούω, νά σᾶς συναναστρέφομαι.

Κλείνοντας τήν τελευταία ἀποχαιρετιστήριο ἐγκύκλιό μου, ὑψώνω τά γεροντικά πατρικά χέρια μου καί εὐλογῶ ὅλους σας, ἕναν ἕναν καί μία μία ξέχωρα. Σᾶς εὐλογῶ μέ τήν ἐλπίδα τῆς ἐν Χριστῷ συνοδοιπορίας.

Εὐχεστε, παρακαλῶ, νά ἔχω τέλη ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά καί νά δώσω καλή ἀπολογία στόν Ἰησοῦ μας κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Εὐχεστε, ὅπως, μέσα στήν ἡσυχία τοῦ κελλίου μου, εὕρω ἔλεον καί χάριν παρά τοῦ ἀγνωσθέντος Χριστοῦ.

Ἀσπάζομαι ἅπαντας ἐν φιλήματι Ἀγίῳ.

«Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ἡμῶν καί ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀμήν» (Α' Κορ. 16, 23-24).

Φλώρινα Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου 2023

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης ἀπάντων ὑμῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπών & Θρακίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Δείτε επίσης:

Ο Φλωρίνης Θεόκλητος εξηγεί τον λόγο της παραίτησης του

ΔΙΣ: Δεκτές οι παραιτήσεις των Θεσσαλονίκης Ανθίμου, Παραμυθίας Τίτου, Φλωρίνης Θεοκλήτου και Βελεστίνου Δαμασκηνού